

187.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 17 marca 1922 r.

w przedmiocie zmiany należytości za jednorazowe wypożyczenie i użycie cysterny.

Na zasadzie ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. w przedmiocie sekwestru zbiorników i cystern naftowych (Dz. U. R. P. № 68, poz. 414) oraz rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 28 lipca 1921 r. w przedmiocie ustalenia kompetencji Ministerstw odnośnie do spraw naftowych (Dz. U. R. P. № 69, poz. 464) zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1920 r. w przedmiocie ustalenia ceny ropy i przetworów naftowych (Dz. U. R. P. № 82, poz. 551) otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 5. Należytość za jednorazowe wypożyczenie cystern wagonowych, pozostających pod sekwestrem i użytych zarówno pod przewóz ropy, jak i przetworów naftowych, wynosi 22.000 mk. bez względu na pojemność cysterny i odległość.

W razie przeekspedjowywania cystern napełnionych, należytość ta winna być uiszczana na każdy wypadek przeekspedjowania, jak za nowe wypożyczenie cysterny.

Należytości za wypożyczenie wpływają do Skarbu Państwa i winny być wpłacane co miesiąc zdołu, najpóźniej dnia 15 następnego miesiąca kalendarzowego, do Kasy Skarbowej na rachunek budżetu Ministerstwa Przemysłu i Handlu dział I § 12 dochodów.

Należytości za przeekspedjowywanie winny być wpłacane do Kasy Ministerstwa Przemysłu i Handlu z góry, t. j. przed otrzymaniem zezwolenia na przeekspedjowanie”.

§ 2. Zaległe do dnia 1 kwietnia 1922 r. należytości za wypożyczenie cystern, pozostających pod sekwestrem, winny być wpłacone do kas skarbowych również na powyższy rachunek Ministerstwa Przemysłu i Handlu dział I § 12 dochodów w ciągu 4 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski

188.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 10 lutego 1922 r.,

wprowadzające zmiany obowiązujących przepisów o organizacji prowincjonalnych władz administracyjnych ogólnego Zarządu t. j. Wojewodów i Urzędów Wojewódzkich na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie art. 6 c i d ustawy z d. 1 sierpnia 1919 roku o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64 poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Wojewoda sprawuje administrację Województwa w zakresie czynności poruczonych mu według §§ 8, 17, 18 i 19 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zbiór ust. pr. str. 195) w związku z art. 8 ustawy z dnia 1-go sierpnia 1919 roku o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64 poz. 385) oraz według innych obowiązujących przepisów przez przydzielonych urzędników, opracowujących czynności te z jego polecenia, pod jego odpowiedzialnością i według jego wskazówek w wydziałach:

- 1) prezydjalnym,
- 2) administracyjnym,
- 3) w miarę potrzeby — bezpieczeństwa publicznego,
- 4) samorządowym,
- 5) budżetowo-gospodarczym,
- 6) przemysłu i handlu,
- 7) robót publicznych,
- 8) pracy i opieki społecznej.

§ 2. W administracji województwa sprawowanej przez Wojewodę współdziałają na zasadzie kolegialnej urzędy wojewódzkie (§ 3 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 roku, oraz art. 8 ustawy o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej) obejmujący wydziały:

- 1) wydział dóbr państwowych,
- 2) dwie wojewódzkie dyrekcje lasów,
- 3) wydział zdrowia publicznego (wojewódzki urząd zdrowia), oraz
- 4) wydział mierniczy, a to z ograniczeniami przewidzianymi w §§ 26 i następnym niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Kolegialność współdziałania urzędu wojewódzkiego z Wojewodą polega na:

- 1) załatwianiu spraw oznaczonych w § 5 niniejszego rozporządzenia w drodze uchwał na zebraniach plenarnych,
- 2) załatwianiu spraw oznaczonych w § 7 niniejszego rozporządzenia w drodze uchwał na zebraniach wydziałowych urzędu wojewódzkiego,
- 3) załatwianiu wszystkich innych spraw należących do zakresu działania urzędu wojewódzkiego.

kiego, drogą porozumienia naczelnika wydziału z Wojewodą.

Uchwały zebrań zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Stosunek Wojewody do uchwał powziętych według punktów 1 i 2 tego § oznacza § 24 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195).

Przepis ten stosować należy również w wypadkach, gdy nie dojdzie do porozumienia między Wojewodą, a naczelnikiem wydziału według punktu niniejszego paragrafu.

§ 4. Zebranie plenarne obraduje na wezwanie i pod przewodnictwem Wojewody, który również oznacza porządek obrad. W skład jego wchodzi wszyscy urzędnicy urzędu wojewódzkiego i przydzieleni wojewodzie z uposażeniem od 6 stopnia służbowego począwszy w górę, a z urzędników niższych stopni służbowych ci, którzy posiadają uzdolnienie do wyższej służby administracyjnej, oraz prezes i mianowani członkowie wojewódzkiego sądu administracyjnego. Wojewoda jest uprawniony wezwać nadto innych urzędników do wzięcia udziału w zebraniach plenarnych.

Protokół zebrania spisuje wyznaczony przez Wojewodę urzędnik.

Zebranie plenarne nie jest władzą. Rekurs wydziału do zebrania plenarnego, podobnie jak formalna korespondencja zebrania plenarnego z którymkolwiek z wydziałów są niedopuszczalne. Zebranie plenarne niema osobnego personelu, a sprawy jego przygotowuje i przechowuje ten wydział, który przedewszystkiem jest w nich zainteresowany.

§ 5. Zakres czynności zebrania plenarnego jest następujący:

- a) opinjowanie projektów ustaw oraz rozporządzeń i projektowanie nowych urządzeń ogólnych,
- b) przedkładanie sprawozdań władzom centralnym, o ile zawierają wnioski co do zmiany zasad administracji, lub wprowadzenie nowych ogólnych urządzeń,
- c) postanowienia, jakie czynności i środki mają być podjęte celem wykonania na obszarze województwa nowych ustaw, norm i zasad administracji, o ile one nie należą wyłącznie do zakresu działania jednego tylko wydziału,
- d) dopuszczanie odchyłeń i wyjątków od wskazówek i instrukcji władz naczelnich, o ile zwłoka konieczna dla uzyskania rozstrzygnięcia właściwej władzy nie może mieć miejsca wobec nagłości sprawy i grożącego niebezpieczeństwa,
- e) sprawy, które Wojewoda przeznaczył pod obrady zebrania plenarnego,
- f) postanowienie wywołania sporów kompetencyjnych na podstawie upoważnienia z § 5 rozporządzenia o sporach kompetencyjnych z dnia 22 maja 1922 roku (Zb. ust. pr. str. 145) i § 113 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195).

§ 6. Zebranie wydziałowe obraduje na wezwanie i pod przewodnictwem wojewody.

Wojewoda może w razie przeszkody poruczyć wezwanie i przewodnictwo zebrania naczelnikowi wydziału urzędu wojewódzkiego.

Stosunek naczelnika wydziału do uchwał zebrania określa punkt 7 orędzia gabinetowego z dnia 31 grudnia 1825 r. w przedmiocie zmiany organizacji prowincjonalnych władz administracyjnych (Zb. ust. pr. rocznik 1826 str. 5).

Uchwały zapadłe na zebraniu zwołanem bez upoważnienia wojewody są nieważne.

W skład zebrania wydziałowego wchodzi urzędnicy danego wydziału z uposażeniem począwszy od 7 stopnia służbowego w górę, a nadto urzędnicy niższych stopni służbowych z uzdolnieniem do wyższej służby administracyjnej.

Wojewoda jest uprawniony wezwać innych urzędników do wzięcia udziału w zebraniach wydziałowych.

W razie braku odpowiedniej ilości urzędników (najmniej 3) w celu odbycia zebrania w miejsce uchwały zebrania wstępuje porozumienie naczelnika wydziału z Wojewodą.

§ 7. Do zakresu czynności zebrania wydziałowego urzędu wojewódzkiego należą:

- a) wszystkie sprawy ważne i mające szczególne znaczenie dla wydziału np. projekty, etaty i t. p.,
- b) wszystkie odwołania i zażalenia przeciw zarządzeniom wydanym przez wydział,
- c) wszystkie umowy,
- d) wszystkie sprawy sporne Skarbu Państwa, w szczególności ustalenie, czy wejść w spór lub przeciw wyrokowi założyć środek prawny i podać odpowiedni wniosek do prokuraturji generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
- e) wszystkie wypłaty pieniężne i przekazy, o ile nie opierają się na wyraźnych przepisach,
- f) wszystkie sprawy, przekazane przez Wojewodę pod obrady zebrania wydziałowego,
- g) wszystkie sprawy, w których korreferent, z referentem, względnie obaj z naczelnikiem nie byli zgodni.

§ 8. Pisma wychodzące na zewnątrz z wydziałów w § 1 niniejszego rozporządzenia wymienionych mają być oznaczone nagłówkiem „Wojewoda” i zaopatrzone podpisem „Wojewoda” lub „za Wojewodę”.

Wojewoda jest uprawniony przekazać podpisywanie pism z polecenia („za Wojewodę”) wicewojewodzie lub poszczególnym naczelnikom wydziału.

Pisma wychodzące na zewnątrz z wydziałów wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia mają być oznaczone nagłówkiem „Urząd Wojewódzki” i zaopatrzone podpisem „Wojewoda”, „za Wojewodę”.

Na aktach prawno-pywatnych zawieranych przez Wojewodę w sprawach należących do zakresu działania urzędu wojewódzkiego konieczny jest obok podpisu Wojewody podpis właściwego naczelnika wydziału urzędu wojewódzkiego lub jego zastępcy.

Korespondencję między wydziałami podpisują naczelnicy wydziałów.

§ 9. Uchyla się przepisy § 5, oznaczone liczbami 1—10, tudzież § 12 liczba 1, §§ 14, 19, 27, 31, 32 i 33 instrukcji rejencyjnej z dnia 23 października 1817 r. (Zb. ust. pr. str. 248), oraz punkt V i ustęp 1 punktu VIII orędzia gabinetowego z dnia 31 grudnia 1825 r. w przedmiocie zmiany organizacji prowincjonalnych władz administracyjnych (Zb. ust. pr. rocznik 1826 str. 5).

§ 10. Na zasadzie zespolenia z urzędem wojewódzkim są czynne:

- 1) wyższy urząd ubezpieczeń, 2) jeden lub dwa urzędy rent wojskowych.

§ 11. Dla orzecznictwa w postępowaniu administracyjnym spornem istnieje przy wojewodzie wojewódzki sąd administracyjny.

Dla rozstrzygnięcia w postępowaniu uchwałowym administracyjnym istnieje przy wojewodzie jako władza uchwalająca w II instancji wojewódzki sąd administracyjny, a w III instancji wojewódzka rada administracyjna.

§ 12. Uchyla się pierwsze zdanie § 9, oraz pierwsze zdanie § 20 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195).

O ile dla poszczególnych dziedzin administracji co innego nie jest postanowione, zastępstwo wojewody sprawuje wicewojewoda, a w razie zachodzącej u niego przeszkody jeden z naczelników wydziału wyznaczony przez Ministra b. Dzielnicy Pruskiej na wniosek wojewody.

Zastępstwo wojewody winno być wyrażone w podpisie dodatkiem „w. z.”.

§ 13. Wicewojewodą jest ten naczelnik jednego z wydziałów, któremu tytuł ten zostanie odwoalnie udzielony przez Ministra b. Dzielnicy Pruskiej na wniosek wojewody.

§ 14. Uchyla się przepisy w punkcie II pod liczbą 2 orędzia gabinetowego z dnia 31 grudnia 1825 r. w przedmiocie zmiany dotychczasowej organizacji prowincjonalnych władz administracyjnych (Zb. ust. pr. rocznik 1826 str. 5).

Sprawy wyznaniowe, określone powyższymi przepisami wchodzi do zakresu działania wojewody, sprawowanego według §§ 18 i 19 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195).

§ 15. Wydział prezydjalny przygotowuje sprawy należące do osobistego zakresu działania b. naczelnego prezesa i prezesa rejencji, sprawy odnaczeń i orderów, sprawy osobowe urzędników i funkcjonarjuszów przydzielonych wojewodzie wchodzących w skład urzędu wojewódzkiego i urzędów przyłączonych z wyłączeniem urzędów podległych, których sprawy osobowe załatwiają poszczególne wydziały według właściwości, sprawy dyscyplinarne, wyżej wymienionych urzędników i funkcjonarjuszów, oraz wszystkich urzędników i funkcjonarjuszów władz i urzędów podległych wojewodzie, sprawy likwidacyjne, polityczne jako to: sprawy konsularne, prasowe (zbieranie materiałów) i sprawy interwencji dyplomatycznych przedstawicielstw zagranicznych w kraju i polskich za granicą, legalizacji podpisów, admi-

nistracji funduszków i legatów, ułaskawienia, współdziałania przy wyborach do Sejmu i Senatu, a wreszcie kancelarję główną.

W skład wydziału prezydjalnego wchodzi radca prawny (b. justycjarjusz), którego prawa i obowiązki określa § 12 ustawy z dnia 10 sierpnia 1906 r. (Zb. ust. pr. str. 378), § 44 instrukcji rejencyjnej z dnia 23 października 1817 r. (Zb. ust. pr. str. 248), oraz ustęp 2, punktu VIII orędzia gabinetowego z dnia 31 grudnia 1825 r. w przedmiocie zmiany dotychczasowej organizacji prowincjonalnych władz administracyjnych (Zb. ust. pr. rocznik 1826 str. 5), a to ze zmianami wprowadzonymi przez ustawę z dnia 31 lipca 1919 r. o utworzeniu Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. P. P. P. № 65, poz. 390).

§ 16. Do zakresu działania wydziału administracyjnego należą sprawy administracyjno-prawne wszystkich innych wydziałów, nadto: nadzór służbowy nad władzami administracyjnymi ogólnego zarządu I instancji, inspekcja starostów, sprawy zażaleniowe w drodze instancji względnie nadzoru, spis ludności i statystyka, sprawy stanu cywilnego, sprawy administracyjne prawno-prywatne, a w szczególności udzielanie zatwierdzeń, wymaganych dla uzyskania osobowości prawnej, oraz inne sprawy administracyjne wynikające z prawa prywatnego, obywatelstwo, sprawy zmiany nazwisk, wytknięcie granic, sprawy osadnicze i przewłaszczeń, sprawy wojskowe, przy których konieczne jest współdziałanie cywilnych władz administracyjnych, jako to: pobór do wojska, mobilizacja, świadczenia wojenne i t. p. sprawy wyłączeń, a nadto sprawy wyznaniowe (§ 14 niniejszego rozporządzenia), kultury i sztuki, rybackie, weterynaryjne i administracji rolnej, łowieckie, ochrony pól i lasów, które winny być załatwiane w osobnych oddziałach: wyznaniowym, kultury i sztuki, rybackim, weterynaryjnym, oraz administracji rolnej.

§ 17. Do zakresu działania wydziału bezpieczeństwa publicznego należy utrzymanie publicznego spokoju, bezpieczeństwa i porządku w granicach województwa, a w szczególności sprawy policji wszelkiego rodzaju, o ile w myśl osobnych obowiązujących przepisów należą do resortu spraw wewnętrznych.

§ 18. Do zakresu działania wydziału samorządowego należy wykonywanie nadzoru nad samorządem terytorjalnym, oraz zakładami i instytucjami samorządu terytorjalnego.

§ 19. Do zakresu działania wydziału budżetowo-gospodarczego należy: przygotowanie i kontrola budżetu wojewody, urzędu wojewódzkiego i podległych mu urzędów, przedstawianie preliminarzy do zatwierdzenia, przedstawianie wniosków o udzielenie kredytów dodatkowych, nadzór i kontrola nad ich zrealizowaniem, asygnowanie poborów wojewody i wszystkich podległych mu urzędników i funkcjonarjuszów na obszarze województwa, asygnowanie wszelkich innych należytości, wynikających z prowadzenia administracji województwa i podległych wojewodzie urzędów w granicach zatwierdzonego budżetu, oraz przyznanych kredytów dodatkowych, prowadzenie ksiąg rachunkowych i zapisków, sporządzanie zamknięć rachunkowych i wykazów, wreszcie prze-

prowadzanie na zarządzenie wojewody kontroli rachunkowej urzędników i kas, wykonujących czynności rachunkowe i kasowe, prowadzenie zarządu i kontroli inwentarza urzędu wojewódzkiego i urzędów jemu podległych, prowadzenie intendyury, zawieranie umów o najem lokali na pomieszczenia władz i urzędów, prowadzenie biblioteki, administracji i redakcji dziennika urzędowego województwa, oraz wszelkie inne sprawy gospodarcze urzędu wojewódzkiego i podległych mu urzędów.

§ 20. Do zakresu działania wydziału przemysłu i handlu należą: sprawy przemysłowe i handlowe według ustawy przemysłowej, sprawy giełd, izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych, sprawy wzorcownictwa, elektryfikacji i gazownictwa.

§ 21. Do zakresu działania robót publicznych należą: sprawy budowli nadziemnych, podziemnych, dróg wodnych, sprawy meljoracyjne, policja wodna i drogowa.

Wydział robót publicznych opracowuje sprawy w oddziałach:

- 1) budownictwa nadziemnego,
- 2) wodnego i drogowego, i
- 3) meljoracyjnego.

Naczelnicy oddziałów mają prawo i obowiązki byłych radców rejencyjnych i budownictwa według § 48 instrukcji rejencyjnej z dnia 23 października 1817 r. (Zb. ust. pr. str. 248).

§ 22. Do zakresu działania wydziału pracy i opieki społecznej należy: ochrona pracy w rolnictwie, sprawa inspekcji pracy w rolnictwie, ochrona pracy w przemyśle w zakresie umów taryfowych, targów zarobkowych, oraz zwalnianie i przyjmowanie robotników, sprawy opieki społecznej i pośrednictwa pracy w zakresie oznaczonym w rozporządzeniu Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 14 października 1921 r. o państwowych urzędach pośrednictwa pracy (Dz. U. R. P. № 93 poz. 687).

§ 23. Zakres działania wydziału dóbr państwowych określa punkt II pod liczbą 3 orędzia gabinetowego w przedmiocie zmiany dotychczasowej organizacji prowincjonalnych władz administracyjnych z dnia 31 grudnia 1825 r. (Zb. ust. pr. rocznik 1826 str. 5) z wyjątkiem spraw podatków gruntowych i osobistych.

§ 24. Zakres działania wojewódzkiej dyrekcji lasów określa § 3, pod liczbami 1, 6 instrukcji rejencyjnej z dnia 21 października 1817 r. (Zb. ust. pr. str. 248), oraz punkt II pod liczbą 3, orędzia gabinetowego w przedmiocie zmiany dotychczasowej organizacji prowincjonalnych władz administracyjnych z dnia 31 grudnia 1825 r. (Zb. ust. pr. rocznik 1826, str. 5), o ile odnoszą się do zarządu lasów państwowych, dochodów i wydatków w tym zakresie.

§ 25. Dy dyrekcji lasów państwowych stosuje się wszystkie dotychczasowe przepisy dla wydziałów leśnych przy rejencjach, o ile nie zmienia ich niniejsze rozporządzenie.

Na czele każdej dyrekcji lasów stoi dyrektor lasów.

Wchodzi on w prawa i obowiązki b. „Oberforstmeister“ według § 44 instrukcji rejencyjnej

z dnia 23 października 1817 r. (Zb. ust. pr. str. 248), oraz innych obowiązujących przepisów.

Dotychczasowi decernenci wydziału leśnego (dawni radcowie rejencyjni i leśni „Regierungs und Forsträte“ otrzymują tytuł inspektorów lasów.

Uchyła się rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej o organizacji zarządu lasów państwowych w b. dzielnicy pruskiej z dnia 31 stycznia 1920 r. (Dz. Urz. № 9 poz. 69).

§ 26. Zakres działania wydziału zdrowia publicznego (wojewódzkiego urzędu zdrowia) obejmuje sprawy kolegjum medycznego po myśli § 20 rozporządzenia o ulepszeniu urzędów władz prowincjonalnych z dnia 30 kwietnia 1815 r. (Zb. ust. pr. str. 86), instrukcji dla kolegów medycznych z dnia 23 października 1817 r. (Zb. ust. pr. str. 255) oraz sprawy zdrowia oznaczone w § 2 pod liczbą 3 instrukcji rejencyjnej z dnia 23 października 1817 r. (Zb. ust. pr. str. 248).

Sprawy nienależące do zakresu b. kolegjum medycznego załatwiane są na zasadach określonych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 27. Prawa i obowiązki naczelnika wydziału zdrowia określa § 47 instrukcji rejencyjnej z dnia 23 października 1817 r. (Zb. ust. pr. str. 248), a poza tem regulamin służbowy.

Uchyła się rozporządzenie o utworzeniu odrębnego wydziału zdrowia publicznego przy województwach b. dzielnicy pruskiej z dnia 10 maja 1920 r. (Dz. Urz. № 28, poz. 251).

§ 28. Do zakresu działania wydziału mierniczego należy kierownictwo wszelkich prac technicznych i administracyjnych, dotyczących podatku gruntowego lub domowego aż do stadjum ich przypisu, tudzież nadzór służbowy nad urzędami katastralnymi i przydzielonymi do nich urzędnikami.

Inne sprawy techniczne, należące do zakresu miernictwa mogą być przez wojewodę, względnie urząd wojewódzki przydzielone do załatwienia wydziałowi mierniczemu lub podległym mu urzędom katastralnym tylko za zgodą naczelnika wydziału mierniczego.

§ 29. Personel urzędniczy wydziału mierniczego stanowią:

- a) naczelnik wydziału,
- b) radcowie miernictwa, względnie inspektoria miernictwa,
- c) starsi inżynierowie - miernicy i inżynierowie miernicy,
- d) starsi sekretarze, sekretarze i asystenci miernictwa, tudzież inni urzędnicy, urzędnicy techniczni, rachunkowi i kancelaryjni,
- e) rysownicy i praktykanci.

Urzednicy od a) do d) tworzą personel etatowy, pod e) personel kontraktowy.

§ 30. Naczelnik wydziału mierniczego wykonuje nadzór służbowy nad czynnościami wydziału i jest za ich prawidłowy tok odpowiedzialny.

Naczelnik wydziału przeprowadza lustrację urzędów katastralnych w przydzielonym mu okręgu nadzorczym, oraz sprawdza lustracje wykonane w innych okręgach nadzorczych.

W razie choroby, urlopu, wyjazdu służbowego lub innych przeszkód, zastępuje naczelnika wydziału mierniczego najstarszy w służbie radca miernictwa, względnie inspektor miernictwa.

§ 31. Sprawy osobowe urzędników katastralnych, jak: mianowania, przeniesienia, urlopy, zastępstwa, zapomogi, z wyłączeniem spraw dyscyplinarnych, powinny być załatwiane kolegialnie przy współudziale tego radcy miernictwa, względnie inspektora miernictwa, do którego okręgu nadzorczego należy odnośny urzędnik.

W tym celu należy z początkiem każdego miesiąca najpóźniej do dnia 8 odbyć zebranie, z którego spisuje się krótki protokół. W zebraniu biorą udział wszyscy radcowie miernictwa, względnie inspektorowie miernictwa pod przewodnictwem naczelnika wydziału (kierownika zarządu katastralnego). Uchwały sprzeczne z wnioskiem właściwego radcy miernictwa, względnie inspektora miernictwa mają być przedłożone Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej do rozstrzygnięcia.

§ 32. Każdemu radcy miernictwa względnie inspektorowi miernictwa przydziela się okrąg nadzorczy obejmujący odpowiednią ilość urzędów katastralnych.

Poza lustracjami okręgu nadzorczego (§ 33) radcowie miernictwa, względnie inspektorowie miernictwa załatwiają wszelkie sprawy techniczne, dotyczące urzędów katastralnych ich okręgu, wykonują polecenia naczelnika wydziału, oraz sporządzają w czerwcu każdego miesiąca sprawozdania roczne ze swej działalności.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej ustala na wniosek wojewody okręgi nadzorcze i przydziela je odnośnym radcom miernictwa lub inspektorom.

§ 33. Lustracja urzędów katastralnych winna odbywać się conajmniej dwa razy do roku i to raz w okresie zimowym, a drugi raz w okresie letnim.

Termin lustracji nie powinien przypadać w terminie zebrań, odbywanych według przepisów § 31 niniejszego rozporządzenia. Wyznacza go właściwy radca miernictwa, względnie inspektor miernictwa w porozumieniu z naczelnikiem wydziału mierniczego.

O ile kilkakrotne lustracje wykażą normarny tok urzędowania w urzędzie katastralnym, może odnośny radca miernictwa, względnie inspektor miernictwa ograniczyć je w tym urzędzie do jednego razu w roku.

Lustracja powinna obejmować wszystkie działy służbowe urzędów katastralnych. Z lustracją powinna w miarę potrzeby połączyć się rewizja miejscowa wykonanych w polu prac miernicznych.

Z lustracji urzędu katastralnego spisuje radca miernictwa dziennik rewizyjny w dwóch egzemplarzach według załączonego wzoru A.

Po ukończonym okresie czynności lustracyjnej, jednakowoż najpóźniej do końca maja i listopada każdego roku sporządza radca miernictwa, względnie inspektor miernictwa wykaz zlustrowanych urzędów katastralnych według dołączonego wzoru B. Do niego winien dołączyć sprawozdanie ogólne, w którym należy objąć szczególne wypadki, mające wpływ

na tok urzędowania, projekt reform, wnioski zmian osobowych i t. p. Wykaz i sprawozdanie przedkłada Wojewodzie.

Wojewoda załącza do wymienionego w poprzednim ustępie wykazu i sprawozdania dzienniki rewizyjne wraz z wydaniami na ich podstawie zarządzeniami i przedkłada je Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej najpóźniej do końca czerwca, względnie grudnia każdego roku wraz ze swą opinią co do poruszonych spraw.

§ 34. Starsi inżynierowie i inżynierowie miernicy przydzieleni do służby przy wydziale mierniczym, tworzą grupę technicznych urzędników referendarskich, których sposób zajęcia i przydział czynności urzędowych ustala naczelnik wydziału mierniczego.

Przydzielonym inżynierom mierniczym należy dać sposobność do obznajmienia się z wszelkiego rodzaju pracami tak technicznymi, jak i administracyjnymi, należącymi do zakresu działania wydziału mierniczego, względnie podległych urzędów katastralnych.

Inżynierów miernicznych deleguje się na wypadek potrzeby na zastępstwo kierowników urzędów katastralnych, lub przydziela czasowo urzędom katastralnym do pomocy.

§ 35. Urzędnicy wymienieni w § 29 litera d) niniejszego rozporządzenia, tworzą pomocniczy personel techniczny, rachunkowy, względnie kancelaryjny. O ile sposobu ich zajęcia nie normują odrębne przepisy, prowadzą oni, względnie załatwiają przydzielone im czynności według wskazówek naczelnika wydziału mierniczego.

Urzędnicy ci są odpowiedzialni za powierzone im instrumenty i akta.

§ 36. Warunkiem otrzymania posady urzędnika mierniczego t. j. starszego sekretarza, sekretarza lub asystenta miernictwa jest, oprócz dłuższej służby zawodowej, wykazanie się świadectwem z ukończenia z dobrym wynikiem średniej szkoły zawodowej (mierniczej).

W czasie przejściowym można na posady te zamianować wyjątkowo zdolnych urzędników pomocniczych, którzy w skutek długoletniej służby zawodowej nabyli praktycznie potrzebnych wiadomości, a służbę pełnili bez żadnego zarzutu.

Wspomnianym w ustępie 1 i 2 urzędnikom mierniczym można za zezwoleniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej poruczyć tymczasowe kierownictwo urzędów katastralnych.

Kandydaci na posady pomocniczych urzędników technicznych, rachunkowych i kancelaryjnych muszą wykazać się świadectwem z ukończenia szkoły powszechnej. W braku ich można w czasie przejściowym przyjmować kandydatów nie posiadających tych kwalifikacji na podstawie egzaminu złożonego w urzędzie wojewódzkim z dobrym wynikiem.

Przepisy ustępu 4 nie mają zastosowania do pomocniczych urzędników, będących urzędnikami etatowymi z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 37. Komisję dla egzaminów, wymienionych w ustępie 4 § 36, stanowi naczelnik wydziału, jeden z radców miernictwa, względnie inspektorów miernictwa, jeden pomocniczy urzędnik wydziału mierniczego. Członków komisji powołuje naczelnik wydziału.

Przedmiot egzaminu stanowią ogólne wiadomości wymagane od urzędnika pomocniczego tudzież wiadomości techniczno-administracyjne potrzebne do prawidłowego wykonywania służby katastralnej. Komisja egzaminacyjna orzeka większością głosów, czy kandydat posiada wiadomości potrzebne dla pomocniczego urzędnika katastralnego.

Z przebiegu egzaminu spisuje się protokół, w którym zamieszcza się wynik. Na pisemną prośbę kandydata można mu wydać wyciąg ze wspomnianego protokołu egzaminacyjnego, który jednakowoż nie może mieć formy świadectwa. Za egzamin nie pobiera się żadnej taksy egzaminacyjnej.

Dzień i godzinę egzaminu wyznacza naczelnik wydziału mierniczego, zawiadamiając o nim najmniej na osiem dni przedtem zgłaszających się na wolne posady kandydatów.

§ 38. Uchyla się dodatek do instrukcji służbowej liczba VI, dla zarządów katastralnych b. dzielnicy pruskiej z dnia 1 grudnia 1920 r. (Dz. Urz. Min. b. Dzieln. Pr. № 79, poz. 533).

Kolegjalność w wydziale mierniczym ma miejsce tylko w przypadkach przez obowiązujące przepisy wyraźnie oznaczonych.

§ 39. Zakres działania i organizację wyższego urzędu ubezpieczeń określa państwowa ordynacja ubezpieczeniowa z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy № 42 str. 509).

§ 40. Zakres działania i organizację urzędu rent wojskowych określa ustawa z dnia 31 maja 1906 r. (Dz. Ustaw Rzeszy str. 565, 593), rozporządzenie wykonawcze Rady związkowej z dnia 19 czerwca 1906 r. (Dz. Centr. Rzeszy str. 659), przepisy emerytalne z dnia 16 marca 1912 r. w związku z postanowieniem § 2 liczba 8 instrukcji rejencyjnej z dnia 23 października 1817 r. (Zb. ust. pr. str. 248).

§ 41. Organizację, oraz zakres działania wojewódzkiego sądu administracyjnego i wojewódzkiej Rady administracyjnej określa rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej, dotyczące wojewódzkich rad administracyjnych, oraz wojewódzkich sądów administracyjnych z dnia 21 lutego 1920 r. (Dz. Urz. Min. b. Dzieln. Pr. № 10, poz. 81), oraz § 7 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195) i ustawa w przedmiocie właściwości władz administracyjnych i sądowno-admini-

stracyjnych z dnia 1 kwietnia 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 237).

§ 42. W skład wydziałów wchodzi referaty, których liczbę określi wojewoda zależnie od potrzeby. W skład wydziału administracyjnego i robót publicznych wchodzi prócz tego oddziały przewidziane w §§ 16 i 21 niniejszego rozporządzenia. Poza tem tworzenie oddziałów następuje na zarządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej na wniosek Wojewody. O ile poszczególne wydziały według istniejących przepisów są powołane do załatwiania spraw administracyjno-prawnych, wojewoda przydzieli dla ich opracowania urzędników uzdolnionych do wyższej służby administracyjnej z resortu spraw wewnętrznych.

Wojewoda jest władny wydać zarządzenia co do prac kancelaryjnych, stosownie do warunków lokalnych.

§ 43. Na czele wydziału stoi naczelnik wydziału. Stanowisko jego określa § 41 instrukcji rejencyjnej z dnia 23 października 1817 r. (Zb. ust. pr. str. 248), oraz przepisy dotyczące byłych starszych radców rejencyjnych, o ile niniejsze rozporządzenie czego innego nie stanowi.

W razie przeszkody zastępuje naczelnika wydziału urzędnik wyznaczony przez wojewodę na wniosek naczelnika wydziału, o ile niniejsze rozporządzenie czego innego nie stanowi (§ 30).

§ 44. Wydziały: prezydjalny, bezpieczeństwa publicznego, samorządowy, budżetowo-gospodarczy, wojewódzki sąd administracyjny, wojewódzka rada administracyjna i wydział administracyjny z wyłączeniem oddziałów wymienionych w par. 16 należą do resortu spraw wewnętrznych, wydział przemysłu i handlu do resortu przemysłu i handlu, wydział robót publicznych do resortu robót publicznych, wydział pracy i opieki społecznej do resortu pracy i opieki społecznej, wydział dóbr państwowych i wojewódzka dyrekcja lasów do resortu rolnictwa i dóbr państwowych, wydział zdrowia publicznego (wojewódzki urząd zdrowia publicznego) do resortu zdrowia publicznego, wydział mierniczy do resortu robót publicznych, wyższy urząd ubezpieczeń i urząd rent wojskowych do resortu pracy i opieki społecznej, a z oddziałów wymienionych w § 16 wyznaniowy do resortu wyznań religijnych, kultury i sztuki do resortu kultury i sztuki, rybacki, weterynaryjny i administracji rolnej do resortu rolnictwa i dóbr państwowych.

§ 45. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybicki

Wzór A.

Załącznik 1.

WYDZIAŁ MIERNICZY

(Zarząd Katastralny): _____ Urząd Katastralny _____
 Inspektor miernictwa: _____ Okres lustracji ^{letni}/_{zimowy} _____
 Okręg nadzorczy № _____ Rok 19 _____
 Dziennik rewizyjny № _____

Liczba porz.	Dostrzeżone usterki i nieprawidłowości	Treść wydanego zarządzenia

Wzór B.

Załącznik 2.

WYDZIAŁ MIERNICZY

(Zarząd Katastralny): _____ Rok 19 _____
 Inspektor miernictwa: _____ Okres lustracji ^{letni}/_{zimowy} _____
 Okręg nadzorczy № _____ Ilość załączonych dzienników rewizyjnych _____
 Wykaz przeprowadzonych lustracji.

Liczba porz.	Nazwa powiatu pomiarowego	Nazwisko i imię kierownika i przydzielonych urzędników	D a t a		U w a g a
			przeprowadzonej lustracji	poprzedniej lustracji	

189.

190.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 3 marca 1922 r.

o opłaceniu przesyłek pocztowych przy nadaniu w obrocie wewnętrznym.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 kwietnia 1922 r. wszystkie przesyłki pocztowe, nadawane w obrocie wewnętrznym muszą być opłacane przy nadaniu.

Wyjątek stanowią:

- 1) przesyłki pocztowe, wolne od opłaty pocztowej w obrocie wewnętrznym na podstawie art. 12 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310).
- 2) zwykłe listy i kartki pocztowe, które mogą być nadawane nieopłacone lub tylko częściowo opłacone.
- 3) zwykłe druki, próbki towarowe i papiery handlowe, które muszą być przynajmniej częściowo przy nadaniu opłacone.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1922 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Poczt i Telegrafów:
Stęśłowicz

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 18 marca 1922 r.

o częściowym podwyższeniu opłat pocztowych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Podwyższa się opłaty w dziale I „Taryfa Pocztowa, rozdział A Wewnętrzna taryfa pocztowa“, wymienione w rozporządzeniu z dnia 18 sierpnia 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych (Dz. U. R. P. № 72, poz. 499) a mianowicie:

W poz. 11 Paczki:

do wagi 1 kg. opłata wynosić ma	50 mk.
„ „ 5 „ „ „ „ „	200 „
„ „ 10 „ „ „ „ „	400 „
„ „ 15 „ „ „ „ „	600 „
Za każde dalsze 5 kg.	200 „

W ustępie „Należytości przy odbiorze“:

Za skrytki lub przegródki (zastrzeżenie odbierania na poczcie) miesięcznie:

- a) dla przesyłek listowych i gazet zamiast 200 mk. 400 mk.
- b) dla przesyłek listowych pod a) i listów wartościowych oraz przekazów zamiast 500 1500 „
- c) dla paczek wyłącznie zamiast 1000 2500 „